

malo dneh izdihnila svojo dušo, zapustivši mater vdovo, sestro in tri brate. Naj počiva v miru!
Janez Duh.

Iz Celja. (Freimaurerska „Celjanka“) je porodila mladiča. Krstili so ga: „Kmetški prijatelj“, oblekli pa res čudno, namreč v precej nesnažne, raztrgane slovensko-nemške cunje. Pisan je slovenski(?) in nemški, prav po celjsko-nemčurški šegi „pisel supen, pisel flajš, pisel bindiš, pisel dajč“. Ime je krivo, kajti liberalni nemčur je kmetom takšen prijatelj, kakor lisjak piščetom, maček špehu. Lisjaček „Kmetški prijatelj“ je pa materi lisici „Cillier Zeitung“ zelo podoben, nad gobcem ima piko „laž“. Rabi to besedo zaporedom, a roti se na vso silo, da ne laže. Vere, pravi, se ne bode dotikal, a precej se spozabi in piše: „kar cerkev zadene, hočemo, da se nje pravice ojstro od vlade ločijo.“ No to je zvito zakriti liberalno-freimaurerski nauk, ki je povsod rodil razpor med svetno in cerkveno oblastjo in pouzročil preganjanje sv. katoliške Cerkve, n. pr. sedaj na Francoskem, Nemškem, Italijanskem. Zastran „laži“ navajamo denes sledeče: 1. ni res, da bi bil deželni zbor „razpuščen“, kakor „Kmetški“ lisjak piše, 2. ni res, da bi bil „Deutscher Schulverein“ enak društvu sv. Mohora, 3. ni res, da bi bil v Tagespošti „nek kmet“ pisal dr. Rataju odprto pismo, kajti Rataj je notar v Bistrici, poslanec je pa g. Radaj v Mariboru, in odprto pismo je spisal „velikonemški“ profesor Zelger v Gradei, 4. ni res, da ni noben časnik pohvalil g. Haupta, zaradi njegovih zaslug v konjerejstvu in hmeljarstvu, kajti lani, in letos je g. Hausenbichler iz Žavca, v „Slov. Gospodarji“ pisal pohvalno o vrlem g. Hauptu, 5. ni res, da bi se mestni otroci n. pr. v Celji ali Mariboru, v malih šolah učili slovenski; saj bi g. Neckermann poprej omedlevati začel in 6. ni res, da so Angleži streljali z Egiptovskimi kanoni, streljali so s svojimi. To je uže cel koš neresnic ali da rabimo „Prijateljev“ izraz: „lažij“. Lep začetek. Pisava je pa tako revna, pomanjkljiva in kriva, da se nam zdeti hoče, da se nemčurški prerok in urednik dr. Glantschnigg norca dela iz naše lepe slovensščine in nalašč tako trapasto piše. Ali pa je dr. Glantschnigg res tako neveden? No, tedaj pa mu je čestitati, da ima svojo učenost na oslovski koži zabeleženo; kajti iz „Kmetškega prijatelja“ je ni videti. Kako se pa celjski nemčurji zatajujejo slovenski pisoc in potem režijo, češ, sedaj smo Slovence „namazali“, o tem prihodnjič.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nemški cesar Viljelm je došel 18. julija v Gostinske toplice v Saleburškem, je toraj zopet naš gost. Meseca augusta prideta cesar in cesarica pa tudi cesarjevič v Trst k velikej razstavi. — Veliki vojaški manevri letos od-

padnejo, da se prihrani denarjev. — Colnina daje uže sedaj 6 milijonov goldinarjev več, kakor lani. Še bolje bode, kedar se bode poznavalo uplivanje nove colninske postave; največ so plačali trgovci od tuje moke, usnja in volnate robe. — Dunajčanje so se navolili vriska in psovanja nemško-judovskih novin na Slované; pravijo Dunaj je glavno mesto celemu cesarstvu, ono tedaj ne sme sovražiti Slovanov, ki storijo večino prebivalstva. Snujejo toraj novo „nemško-liberalno“ stranko pod vodstvom barona Walterskirchna in starega politikarja Fischhofa. Dne 16. julija bil je shod volilcev, katerih večina je prav dajala ovima gospodoma, posebno, ker sta rekla, da se mora v Avstriji vsakemu narodu pravica priznati. To pa starim liberalcem ni po volji. Najeli so toraj mnogo Judov in dijakov in jih poslali v dvorano razsajat. Stari nemški liberalci, in tem so podobni tudi štajerski, nečejo miru, nečejo sprave, nečejo pravice priznati Slovanom. Kdor drugače pravi, ta ne govori resnice. — V Pelzni so sedaj tudi uradniki izstopili iz nemške kasine, ker je preveč prusko-nemške slinice cedila. — Koroški liberalci se bojijo zaradi volitev v državni in deželni zbor; Slovenci in konservativni Nemci se bodo bržčas porazumeli in složno vrgli liberalne kričače. — Ogerski liberalci so za Garibaldijev grob poslali srebrn venec. Kmetških posestev je pa na Ogerskem v dveh letih prišlo 50.000 na boben kupec je večjidel Jud. — V Serajevo pride kot vodja civilne uprave baron Feodor Nikolič, sin jednega največjih posestnikov v Banatu, po materi v bližnjem rodu s srbsko kraljevsko rodbino Obrenovičev.

Vnanje države. Ko so Angleži v Aleksandrijo streljali, tedaj so ropali, požigali in kristijane klali mohamedanski vojaki egipčanski po mestu grozno in strašno. Naposled so se umaknili iz mesta. Sedaj vderejo Angleži v mesto, podijo roparje, gasijo ogenj in rešijo kristijane, kolikor jih je še bilo živih in poskritih; mesto je gorelo skoraj 8 dni in ga je večji del sama razvalina, ubitih je baje 2000 Evropecev. Angleži so kmalu prignali 5000 svojih vojakov in sedaj je Aleksandrija v njihovi oblasti, Arabi-paša, poveljnik Egipčanov, stoji pred mestom, ter ima 14.000 vojakov in 35 kanonov. Pozivlja baje vse mohamedane na sveti boj zoper kristijane. Slišati je, da so vsled tega začeli kristijane pobijati v Masnahu, Tantahu in Zazazigu, iz Kahire je 300 Evropecev srečno vbežalo. — Sultan bi moral sedaj za mir in red skrbeti v Egiptu, pa neče zavoljo mohamedanov. Zato bodo baje Angležem priskočili Francozi in Italijani, da večje nesreče zabranijo, in zlasti Sneški kanal ohranijo, da ga Egipčani ne zasujejo ali skvarijo. Angleži, Francozi, Italijani in Grki se orožajo močno in z veliko naglico. Mnogo državnikov je, ki se bojijo, da se nebi ove vlade naposled med seboj sprle zavoljo Egipta in se vnela velika svetovna vojska, kar je zelo mogoče.